

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m.

(Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet)

§ 1

I lov om udstykning og anden registrering i matriklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 494 af 12. juni 2003, som ændret ved § 21 i lov nr. 542 af 24. juni 2005 og § 11 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *nr. 1*, ændres ”eller til offentlig vej” til: ”, til offentlig vej eller til søterritoriet”

2. § 10 affattes således:

”§ 10. Matrikelmyndigheden er Kort- og Matrikelstyrelsen.”

3. I § 13, *stk. 2*, ændres ”Kort- og Matrikelstyrelsen” til: ”Matrikelmyndigheden”.

4. § 13, *stk. 3*, ophæves.

5. I § 17 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Ændres en ejendoms afgrænsning mod søterritoriet ved afgivelse af areal på anden måde end ved naturlig fraskylning, skal ændringen registreres i matriklen ved arealoverførsel.”

6. § 21, *stk. 1*, affattes således:

”Parterne i et retsforhold, der forudsætter matrikulær forandring, jf. §§ 14-16, ejeren af et areal, der indvindes fra søterritoriet, og ejeren af en ejendom, hvorfra der afgives areal til søterritoriet på anden måde end ved naturlig fraskylning, skal inden 3 måneder fra det tidspunkt, der er anført i *stk. 2*, anmode en praktiserende landinspektør om at begære registrering i matriklen af den nødvendige matrikulære forandring.”

7. I § 21, *stk. 2, nr. 3*, indsættes efter ”indvindingsarbejdets”: ”eller anlægsarbejdets”.

8. I § 31, *stk. 2*, ændres ”Kort- og Matrikelstyrelsen” til:
”matrikelmyndigheden”.

9. I § 36, *stk. 4, 3. pkt.*, § 37, *stk. 1 og 2*, samt § 40, *stk. 2*,
ændres ”Kort- og Matrikelstyrelsen” til:
”matrikelmyndigheden”.

10. § 41 affattes således:
”§ 41. §§ 35-40 gælder ikke i Københavns Kommune.”

11. I § 47, *stk. 1*, ændres ”Kort- og Matrikelstyrelsen” til:
”Miljøministeren”.

12. § 47, *stk. 2*, ophæves.
Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

§ 2

I lov om landinspektørvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 84
af 10. februar 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 2*, ophæves.
Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

2. I § 4, *stk. 3*, udgår ”, herunder amtskommuner,”.

§ 3

I lov om afgift ved udstykning m.m., jf. lovbekendtgørelse nr.
42 af 22. januar 1998, som ændret ved § 4 i lov nr. 485 af 9.
juni 2004, foretages følgende ændring:

1. § 1, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:
”Afgiften tilfalder statskassen.”

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2008, jf. dog *stk. 2*.
Stk. 2. § 2, nr. 2, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i
Lovtidende.

§ 5

Stk. 1. § 1, nr. 5-7, finder anvendelse for anlægsarbejder, som medfører, at der fra en ejendom afgives areal til søterritoriet, når anlægsarbejdet afsluttes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Uanset § 1, nr. 4 og § 2, nr. 1, kan også Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune og kommunalbestyrelsen i Frederiksberg Kommune lade landinspektører, der er ansat ved kommunen, udføre matrikulært arbejde og andet arbejde, der ifølge lovgivningen skal udføres af en landinspektør, såfremt de hidtidige kommunale matrikelmyndigheder blev anmodet om at udføre arbejdet før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommunalbestyrelse fastsætter hver for sit område regler om opkrævning og betaling for arbejder, som udføres efter stk. 2. Betaling kan kræves forud.

Stk. 4. Betales krav ifølge de efter stk. 3 fastsatte regler ikke rettidigt, svares renter efter reglerne i lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Stk. 5. Københavns og Frederiksberg kommuners immaterielle rettigheder til kommunernes matrikelkort og -registre til Kort- og Matrikelstyrelsen. Endvidere overføres kommunernes matrikelarkiver til Kort- og Matrikelstyrelsen.

§ 6

Stk. 1. Tjenestemænd, der ved lovens ikrafttræden er ansat i Københavns og Frederiksberg kommuner til at udføre opgaver vedrørende matrikulære arbejder og andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, overgår til ansættelse i Miljøministeriet, Kort- og Matrikelstyrelsen, på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Stk. 2. Tjenestemænd, der er omfattet af stk. 1, får ved pensioneringen fra denne ansættelse udbetalt den samlede tjenestemandspension af Miljøministeriet, Kort- og Matrikelstyrelsen.

Stk. 3. Ved beregning, administration, refusion, revision m.v. af pensionerne til de i stk. 1 nævnte tjenestemænd følges reglerne i lov om visse proceduremæssige spørgsmål vedrørende kommunalreformen.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Regeringen nedsatte i 2003 en arbejdsgruppe, som analyserede, hvorledes konkurrencebegrænsende regler i lovgivningen kan ændres, uden at andre væsentlige samfundshensyn tilsidesættes. På baggrund af arbejdsgruppens arbejde besluttede regeringen blandt andet, at bestemmelserne i lov udstykning og anden registrering i matriklen (udstykningsloven) og lov om landinspektørvirksomhed (landinspektørloven) om, at matrikelmyndighederne i Københavns og Frederiksberg kommuner har eneret til at udføre matrikulært arbejde m.m. i hver sin kommune, bør ophæves. Beslutningen herom blev offentliggjort i juni 2004 i publikationen ”Mere konkurrence - større vækst”. I øvrigt har Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen ved flere lejligheder inden for de seneste år rejst spørgsmålet om, hvorvidt de kommunale matrikelmyndigheders eneret til at udføre matrikulært arbejde m.m., bør opretholdes. Lovforslaget tilsigter at afvikle denne særordning.

Endvidere har det vist sig nødvendigt at indføje regler i udstykningsloven, som sikrer, at det registreres i matriklen, at en ejendoms grænse mod søterritoriet er ændret som følge af, at en del af ejendommen er gravet bort.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Matrikelmyndighederne og matrikulært arbejde

Ifølge udstykningslovens § 13, stk. 1, må matrikulært arbejde kun udføres af praktiserende landinspektører med beskikkelse. Matrikulært arbejde omfatter afsætning af skel samt udarbejdelse af de dokumenter, der er nødvendige for registrering af matrikulære forandringer. Som undtagelse herfra gælder efter udstykningslovens § 13, stk. 3, for Københavns og Frederiksberg kommuner, at matrikulært arbejde og andet arbejde, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, kun må udføres af matrikelmyndigheden. Efter udstykningslovens § 10, stk. 2 og 3, er matrikelmyndigheden i Københavns Kommune Borgerrepræsentationen ved Stadskonduktøren og i Frederiksberg Kommune kommunalbestyrelsen ved Stadslandinspektøren. Også landinspektørlovens § 4, stk. 1 og 2, viser, at praktiserende

landinspektører med beskikkelse ikke - som i den øvrige del af landet - må udføre matrikulært arbejde i Københavns og Frederiksberg kommuner.

Uden for Københavns og Frederiksberg kommuner er Kort- og Matrikelstyrelsen matrikelmyndighed. For styrelsen og de kommunale matrikelmyndigheder gælder efter udstykningslovens § 11, at de skal føre og vedligeholde matriklen som et register over samtlige ejendomme og som et kortværk med tilhørende måldokumentation. Matriklen skal blandt andet indeholde oplysninger om matrikelbetegnelser og arealstørrelser.

De nævnte bestemmelser i udstykningsloven og landinspektørloven medfører således, at de særlige kommunale matrikelmyndigheder i København og på Frederiksberg udover at føre og vedligeholde matriklen udfører - og har eneret til at udføre - matrikulært arbejde, som i den øvrige del af landet udføres af praktiserende landinspektører i konkurrence. Det samme gælder andre arbejder, som efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, for eksempel opdeling i ejerlejligheder

2.2 Historiske forhold

I 1680'erne blev der udført en opmåling af ejendomme i København med henblik på at tilvejebringe et retfærdigt grundlag for beskatning af ejendommene. København var ikke omfattet af den dagældende matrikel, som kun omfattede ejendomme på landet. Ejendomme i byerne uden for København (købstæderne) blev først matrikuleret efter 1863. I forbindelse med, at den københavnske matrikel trådte i kraft i 1690, blev stadskonduktørembedet oprettet, og København har siden haft sit eget matrikelvæsen. Først i nyere tid er matrikelvæsenet i København blevet omfattet af udstykningslovgivningen, som gælder for den øvrige del af landet. Reglerne om matrikelvæsenet i København fandtes i den særlige københavnske byggelov, indtil loven blev ophævet i forbindelse med kommuneplanlovens vedtagelse i 1975 og ikrafttræden i 1977. Reglerne blev da overført til udstykningsloven. Samtidigt blev enkelte af udstykningslovens øvrige bestemmelser gjort landsdækkende. De nærmere regler om matrikulære forandringer i kommunen var fastsat i et reglement, som Københavns Magistrat udstedte. Først med den nugældende udstykningslov, som trådte i kraft den 1. april 1991, blev Københavns Kommune omfattet af udstykningslovgivningen for den øvrige del af landet; dog gælder lovens §§ 35-40 om skelforretninger ikke i kommunen.

Den omstændighed, at Københavns Kommune gennem meget lang tid har haft sit eget matrikelvæsen, som har udført såvel det matrikulære arbejde som den matrikulære registrering, medfører, at det adskiller sig væsentligt fra matrikelvæsenet i den øvrige del af landet. Stadsconductørembedet er integreret i den kommunale forvaltning og udgør nu en del af Miljø- og Teknikforvaltningen. Måloplysninger og øvrige registreringsdokumenter samt matrikelkortet i København adskiller sig i sit indhold væsentligt fra registreringsdokumenterne og matrikelkortet i den øvrige del af landet. Derimod anvender Københavns Kommune samme matrikelregister som Kort- og Matrikelstyrelsen.

Ved Stadsconductørembedet foretages en særlig identifikation og registrering af bygninger på lejet grund af hensyn til tinglysning af rettigheder over sådanne bygninger efter tinglysningslovens § 19. Registreringen hviler på en særlig aftale fra 1957-58 mellem Justitsministeriet, Københavns Byret og Københavns Magistrat. Registreringen foretages i et kortværk og et særskilt register og udgør i realiteten en matrikel over bygninger på lejet grund. Endvidere blev der kort tid efter ejerlejlighedslovens ikrafttræden i 1966 indgået en aftale mellem stadsconductørembedet og Københavns Byret om udarbejdelsen af sager om opdeling i ejerlejligheder. Aftalen sikrer, at opdelingsdokumenterne udarbejdes ensartet og arkiveres hensigtsmæssigt. Stadslandinspektøren på Frederiksberg har indgået en lignende aftale med Retten på Frederiksberg.

Frederiksberg Kommune var i modsætning til København oprindeligt omfattet af den matrikulære ordning, som har været gældende i den øvrige del af landet siden 1844, da den nuværende matrikel blev sat i kraft. Forholdene udviklede sig imidlertid således, at langt de fleste matrikulære arbejder blev udført af én og samme landinspektørforretning, som kommunen overtog i 1918. Kommunen fandt det uhensigtsmæssigt, at andre landinspektører i et vist omfang fortsat udførte matrikulært arbejde i kommunen, og ønskede derfor en særlig ordning af matrikelvæsenet. Ved lov nr. 187 af 8. maj 1923 om Matrikulsvæsenet i Frederiksberg Kommune overgik matrikelvæsenet i kommunen fra Matrikeldirektoratet til kommunalbestyrelsen under en af kommunalbestyrelsen valgt stadslandinspektør, hvis valg stadfæstes af kongen. Ordningen skulle først træde i kraft, når kommunalbestyrelsen havde vedtaget og kongen havde stadfæstet et reglement for det kommunale matrikelvæsen, og det skete først i 1925.

Byggeloven indeholdt enkelte bestemmelser om matrikelvæsenet på Frederiksberg indtil 1977, da de ligesom reglerne for Københavns Kommunes matrikelvæsen blev

overført til udstykningsloven. Siden 1977 har udstykningslovens regler for de to kommuners matrikelvæsener stort set været ens, og Frederiksberg Kommune blev også først omfattet af udstykningslovgivningen for den øvrige del af landet med den nugældende udstykningslov. Loven gælder nu ligeledes med undtagelse af §§ 35-40 i Frederiksberg Kommune.

Af samme grunde som Københavns matrikelvæsen adskiller matrikelvæsenet på Frederiksberg sig væsentligt fra matrikelvæsenet i den øvrige del af landet. Stadslandinspektørembedet er også integreret i den øvrige kommunale forvaltning og udgør nu en del af Teknisk Direktorat. Måloplysninger, øvrige registreringsdokumenter og matrikelkortet i Frederiksberg Kommune adskiller sig også fra den øvrige del af landet. Frederiksberg Kommune anvender i modsætning til Københavns Kommune ikke Kort- og Matrikelstyrelsens matrikelregister, men har sit eget.

2.3. Privatiseringen af de sønderjyske landinspektørkontorer.

Efter at Danmark afstod Slesvig og Holsten til Preussen i 1864, etablerede Preussen i tidsrummet fra 1870-78 sin form for matrikelvæsen i disse områder. Dette matrikelvæsen, som var decentralt og statsligt, blev opretholdt efter genforeningen i 1920, og det daværende Matrikeldirektorat og senere Kort- og Matrikelstyrelsen havde først fem og siden fire landinspektørkontorer i Sønderjylland. Ligesom de kommunale matrikelmyndigheder i Københavns og Frederiksberg kommuner havde de sønderjyske landinspektørkontorer til opgave både at udføre matrikulært arbejde og at føre og vedligeholde matriklen. Landinspektørkontorerne havde også eneret til i Sønderjylland at udføre andet arbejde, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør.

Udover i sin organisatoriske form adskilte det sønderjyske matrikelvæsen sig i teknisk og registreringsmæssig henseende fra matrikelvæsenet i den øvrige del af landet. Som led i sin plan for afbureaukratisering foreslog den daværende regering i 1988, at de sønderjyske landinspektørkontorer blev privatiseret. Herefter blev der udarbejdet en redegørelse for, hvordan og efter hvilken tidsplan de dele af de sønderjyske landinspektørkontorers opgaver, som i den øvrige del af landet - bortset fra København og Frederiksberg - blev udført af praktiserende landinspektører, kunne overgå til privat virksomhed. Efter at en modernisering og ”fordanskning” af det sønderjyske matrikelvæsen var gennemført, blev de sønderjyske landinspektørkontorer privatiseret ved lov nr. 139 af 18. marts 1999 om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen samt lov om landinspektørvirksomhed

m.m. Siden loven trådte i kraft den 1. oktober 1999, har Sønderjylland været omfattet af den samme matrikulære ordning, som gælder i den øvrige del af landet bortset fra København og Frederiksberg kommuner, således at matrikulært arbejde m.m. udføres af praktiserende landinspektører, mens Kort- og Matrikelstyrelsen fører og vedligeholder matriklen.

3. Lovforslagets indhold i hovedtræk

3.1. Matrikelmyndighederne i Københavns og Frederiksberg kommuner

Den særlige ordning af matrikelvæsenet i København og på Frederiksberg, som giver de kommunale matrikelmyndigheder eneret til at udføre matrikulært arbejde og eneret til at udføre andre arbejder, som efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, er alene begrundet i de ovennævnte historiske forhold og medfører en vidtgående konkurrencebegrænsning. Med hensyn til udførelsen af matrikulært arbejde m.m. adskiller forholdene sig i de to kommuner væsentligt fra den øvrige del af landet, hvor disse arbejder udføres af praktiserende landinspektører i konkurrence. Eneretten for de kommunale matrikelmyndigheder bør derfor afskaffes, således at matrikulært arbejde og andre arbejder, som efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, også i Københavns og Frederiksberg kommuner udføres af praktiserende landinspektører. Matrikelmyndigheden i de to kommuner bør som i den øvrige del af landet være Kort- og Matrikelstyrelsen.

Udover at skabe samme konkurrencevilkår i Københavns og Frederiksberg kommuner som i resten af landet for så vidt angår matrikulært arbejde og andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af landinspektører, opnås andre fordele ved at gøre Kort- og Matrikelstyrelsen til matrikelmyndighed for hele landet. Herved tilgodeses også et af de principper, som lå til grund for strukturkommissionens arbejde med kommunalreformen, nemlig at samme typer af administrative opgaver bør placeres på samme administrative niveau i hele landet. Endvidere vil der være samfundsmæssige fordele for anvendelsen af geodata ved, at hele landet bliver omfattet af den samme ordning af matrikelvæsenet. Ved geodata forstås data eller informationer, der kan stedsfæstes, for eksempel ejendoms-, miljø-, sundheds- og trafikdata. Matrikelbetegnelsen (matrikelnummeret) anvendes ofte som nøgle ved dannelsen af geodata og digitale matrikelkort anvendes ofte til stedsfæstelse af data eller informationer.

Matrikelkortene i Københavns og Frederiksberg kommuner er ligesom Kort- og Matrikelstyrelsens kort i digital form. De to kommuners matrikelkort adskiller sig imidlertid som nævnt i

deres indhold fra matrikelkortet i den øvrige del af landet, blandt andet ved at matrikelkortene i kommunerne er integreret i de kort, som kommunernes tekniske forvaltninger anvender. Kortene kan derfor ikke i deres nuværende form anvendes som en del af Kort- og Matrikelstyrelsens kort. Københavns Kommune anvender samme matrikelregister som Kort- og Matrikelstyrelsen, mens Frederiksberg Kommune har sit eget.

Kort- og Matrikelstyrelsen vil i løbet af 2007 tage et nyt, integreret matrikelkort og matrikelregister i anvendelse, og både Københavns og Frederiksberg kommuner har besluttet at tilslutte sig systemet nogle måneder efter, at styrelsen har taget det i brug. Anvendelsen af samme matrikelregistre og -kort vil gøre overførslen af matrikelmyndigheden fra kommunerne til Kort- og Matrikelstyrelsen lettere.

For at praktiserende landinspektører kan udføre matrikulært arbejde i Københavns og Frederiksberg kommuner, er det nødvendigt, at måloplysninger og andre oplysninger om tidligere matrikulære forandringer bliver tilgængelige for dem. Især for Københavns Kommune gælder, at disse oplysninger, som til dels findes i protokoller, kan være vanskeligt tilgængelige, og anvendelsen af oplysningerne kan kræve særligt kendskab. Før matrikelmyndigheden i de to kommuner kan overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, skal måloplysninger m.m. gøres lettere tilgængelige, og kommunernes arkivalier vil skulle overføres til styrelsen. Styrelsen skal også opbygge et kendskab til de særlige matrikulære forhold i kommunerne. Problemet med, at anvendelsen af oplysningerne kan kræve særligt kendskab, forventes kun at bestå i en kortere periode. En lignende situation forelå ved privatiseringen af de sønderjyske landinspektørkontorer, hvor de praktiserende landinspektører uden større problemer tog de sønderjyske måloplysninger m.m. i anvendelse.

Matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner vil således ikke kunne overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, før kommunernes måloplysninger og andre oplysninger om matrikulære forandringer er gjort tilgængelige for de praktiserende landinspektører. Ved privatiseringen af de sønderjyske landinspektørkontorer varede gennemførelsen af de tilsvarende ændringer samt tilpasninger af matrikelkort og -registre omkring 10 år. For Københavns og Frederiksberg kommuner vil dette arbejde være mindre omfattende end for Sønderjylland, blandt andet fordi det allerede er planlagt, at kommunerne skal anvende Kort- og Matrikelstyrelsens kommende register, og det skønnes, at arbejdet vil kunne gennemføres på omkring 9 måneder.

De kommunale matrikelmyndigheder har som nævnt ifølge udstykningslovens § 13, stk. 3, også eneret til at udføre andre arbejder end matrikulært arbejde, som efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør. For enkelte af disse andre arbejder er det andetsteds i lovgivningen fastsat, at sådanne arbejder i Københavns og Frederiksberg kommuner skal udføres af henholdsvis Stadsinspektøren og Stadslandinspektøren. I § 26, stk. 3, i bekendtgørelse om tinglysning i tingbogen er således fastsat, at visse dokumenter om opdeling i ejerlejligheder skal i Københavns og Frederiksberg kommuner være attesterede af henholdsvis Stadsinspektøren og Stadslandinspektøren. I bygningsreglementets afsnit 1.3, stk. 12, og i pkt. 1.2.4. i bygningsreglement for småhuse er på tilsvarende måde fastsat, at attester om et grundstykkets størrelse eller et byggeris afsætning i de to kommuner afgives af Stadsinspektøren og Stadslandinspektøren. Disse bestemmelser skal ændres i forbindelse med dette lovforslags gennemførelse.

Borgerrepræsentation i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommunalbestyrelse finder, at den nuværende ordning, hvor de kommunale matrikelmyndigheder udfører matrikulært arbejde og andre arbejder, som efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, og hvor disse matrikelmyndigheder nu er integreret i kommunernes miljø- og teknikforvaltninger, giver fordele for såvel de øvrige dele af kommunernes forvaltninger som kommunernes borgere og virksomheder. Integrationen indebærer efter kommunernes mening blandt andet en smidigere behandling af byggesager i tilfælde, hvor ejendomme udstykkes til bebyggelse. Kommunerne finder således ikke, at hensyn til øget konkurrence og til, at matrikelmyndigheden udøves på samme administrative niveau i hele landet, kan begrunde, at den nuværende ordning med kommunale matrikelmyndigheder bringes til ophør.

Praktiserende Landinspektørers Forening har oplyst, at forholdene i Københavns og Frederiksberg kommuner ikke efter foreningens mening medfører hurtigere eller smidigere behandling af sager om byggeri og udstykning end i den øvrige del af landet.

3.2. Skelforretninger

Udstykningslovens §§ 35-40 om skelforretninger gælder ikke i Københavns og Frederiksberg kommuner. Efter disse bestemmelser kan enhver, der har en retlig interesse i en ejendomsgrænses beliggenhed, rekvirere en landinspektør til at afholde en skelforretning, hvor landinspektøren kan fastlægge skellets beliggenhed. Landinspektørens afsætning af skellet er bindende for ejerne, medmindre en af disse inden udløbet af en

frist på otte uger anlægger retssag mod ejeren af den anden ejendom om skellets beliggenhed. Retssager om skels beliggenhed, herunder om hævds erhvervelse, kan ifølge udstykningslovens § 38 ikke anlægges, før der er afholdt skelforretning. Ved skelforretningen kan landinspektøren således træffe afgørelse i tvister om skels beliggenhed.

Ifølge udstykningslovens § 39 kan hegnssynet efter begæring af rekvirenten af en skelforretning pålægge andre at betale sagens omkostninger helt eller delvist. Hegnssynet behandler sådanne sager efter hegnslovens regler om hegnssynsforretninger.

Begrundelsen for, at bestemmelserne om skelforretninger ikke gælder i Københavns og Frederiksberg kommuner, er, at skeltvister og ændringer af ejendomsgrænser ved hæv sjældent forekommer i bymæssige områder, og at hegnslovens regler om hegnssyn ikke gælder i København. Skeltvister i Københavns og Frederiksberg kommuner afgøres således umiddelbart ved domstolene.

Hegnslovens almindelige regler, herunder reglerne om hegnssyn gælder som nævnt ikke i København. I stedet kan Borgerrepræsentationen efter hegnslovens § 52 fastsætte særlige hegnregler i København.

Reglerne i udstykningsloven om skelforretninger forudsætter af hensyn til fordeling af de dermed forbundne omkostninger, at hegnslovens almindelige regler gælder. Da der næppe er væsentlige behov for at kunne afholde skelforretninger i København, vil det ikke være hensigtsmæssigt at indføre særlige regler for Københavns Kommune om fordeling af omkostninger ved skelforretninger, og det foreslås derfor, at reglerne om skelforretninger ikke bringes til at gælde i Københavns Kommune. Derimod er der intet til hinder for, at reglerne kommer til at gælde i Frederiksberg Kommune, hvor hegnslovens almindelige regler gælder. Herefter vil reglerne om skelforretninger være ens for hele landet bortset fra Københavns Kommune.

3.3. Registrering af ejendommens grænser mod søterritoriet

Efter § 21 i den gældende udstykningslov er parterne i retsforhold, som forudsætter matrikulære forandringer, d.v.s. udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, forpligtet til at foranledige, at de nødvendige matrikulære forandringer bliver foretaget. Hvis parterne ikke opfylder denne forpligtelse, kan matrikelmyndigheden efter lovens § 22 påbyde aftalen ophævet.

Pligten til at foranledige, at matrikulære forandringer bliver registreret, gælder også i tilfælde, hvor en ejendoms grænse

mod søterritoriet ændres ved, at der indvindes areal fra søterritoriet, for eksempel ved opfyldning til havneanlæg. Udstykningsloven indeholder derimod ikke tilsvarende regler for tilfælde, hvor der i forbindelse med anlægsarbejder bortgraves landarealer, som herved overgår til søterritoriet. I sådanne tilfælde er ejeren af en ejendom, hvorfra der afgives areal til søterritoriet, ikke ifølge udstykningsloven forpligtet til at berigtige ejendomsregistreringen, som således ikke længere stemmer med de faktiske forhold. Sådanne uoverensstemmelser kan endvidere medføre vanskeligheder ved administration af bebyggelovgivningen ved, at det areal, som er registreret i matriklen, og som efter bortgravningen er for stort, skal anvendes ved beregningen af bebyggelsesprocenten (etagearealets procentvise andel af grundstykkets areal). Ifølge bygningsreglementets afsnit 2A.4, stk. 1, og bestemmelsen i bilag A, A.2.2.2, stk. 1, i bygningsreglement for småhuse omfatter et grundstykke det areal, der er angivet i matriklen. Det foreslås derfor, at der indføres en pligt til at registrere ændringer i matriklen, efter en ejendoms grænse mod søterritoriet er ændret ved bortgravning og lignende. Bestemmelsen omfatter ikke ændringer, der skyldes naturlig fraskylning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Staten

Kort- og Matrikelstyrelsen behandler for tiden årligt ca. 12.000 sager om matrikulære registreringer. I Københavns og Frederiksberg kommuner er der årligt omkring 150 sager, som indebærer registreringer i matriklen, samt yderligere omkring 150 sager om afsætning af skel m.m., som ikke medfører matrikulære forandringer. Overførslen af matrikelmyndigheden fra Københavns og Frederiksberg kommuner til Kort- og Matrikelstyrelsen vil derfor kun medføre en mindre forøgelse af antallet af sager i styrelsen.

Københavns og Frederiksberg kommuners matrikulære arkivalier adskiller sig på nogle punkter fra Kort- og Matrikelstyrelsens for det øvrige land. Kommunernes arkivalier skal derfor tilpasses Kort- og Matrikelstyrelsens arkiver, og arkivalierne vil skulle flyttes til styrelsen. Endvidere skal styrelsen opbygge et kendskab til de særlige matrikulære forhold i kommunerne. De samlede engangsudgifter til dette forventes at være ca. 5,6 mio. kr., som vil blive afholdt over 5 år med ca. 1,1 mio. kr. årligt. Disse udgifter vil blive afholdt inden for Miljøministeriets eksisterende rammer.

Af de ansatte ved matrikelmyndigheden ved Københavns og Frederiksberg kommuner er omkring syv tjenestemænd. Disse tjenestemænd udfører alle opgaver vedrørende matrikulære arbejder og tænkes at overgå til ansættelse ved Kort- og Matrikelstyrelsen, hvor de vil kunne udføre tilsvarende opgaver med matrikulære registreringer. Overførslen af tjenestemændene vil også sikre, at der til styrelsen overføres kendskab til de særlige matrikulære forhold i Københavns Kommune. Endvidere vil overførslen medføre, at staten ikke som følge af overførslen af matrikelmyndigheden i kommunen skal yde kommunen kompensation for udgifter til rådighedsløn til tjenestemændene. Udgifterne til løn til de tjenestemænd, som overgår til ansættelse i Kort- og Matrikelstyrelsen, vil udgøre ???. Overførslen af de kommunale matrikelmyndigheder til Kort- og Matrikelstyrelsen vil i øvrigt ikke indebære, at der overføres personale fra kommunerne til styrelsen, men ansatte i kommunerne kan naturligvis søge ansættelse i styrelsen.

De kommunale matrikelmyndigheders ydelser har hidtil ikke været momspligtige, da de ikke leveres i konkurrence med andre. Lovforslaget vil medføre, at der ligesom i den øvrige del af landet skal betales moms af matrikulært arbejde i Københavns og Frederiksberg kommuner.

4.2 Københavns og Frederiksberg kommuner

Omkostningerne ved Københavns Kommunes og Frederiksberg Kommunes nuværende virksomhed med matrikulært arbejde og opdeling i ejerlejligheder er dækket af indtægter i form af vederlag for matrikulære arbejder m.m. og gebyrer ifølge lovgivningen for matrikulære registreringer. De samlede indtægter i Københavns og Frederiksberg kommuner udgør henholdsvis ca. 10,3 mio. kr. og ca. 0,9 mio. kr. årligt. Disse indtægter vil bortfalde, når praktiserende landinspektører skal udføre disse arbejder i de to kommuner og matrikelmyndigheden i kommunerne overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen. Der foreligger ikke særskilte opgørelser af gebyrerne for matrikulære registreringer i de to kommuner, da gebyrerne indgår i de førnævnte beløb.

Ifølge § 1, stk. 1, i lov om afgift ved udstykning m.m. betales der ved udstykning og matrikulering en afgift på 5.000 kr. for hver ejendom, der oprettes. Afgiften tilfalder staten, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog kommunen. Når matrikelmyndighederne i de to kommuner overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, er der ikke grundlag for at opretholde den særlige ordning for kommunerne. Udstykningsafgiften i de to kommuner udgjorde i 2005 ca. 0,7 mio. kr.

Kommunerne vil på den anden side opnå besparelser ved ikke længere at skulle føre og vedligeholde matriklen og udføre matrikulært arbejde.

Kommunerne har haft visse, mindre fordele ved, at matrikelmyndighederne er integreret i deres miljø- og teknikforvaltninger eksempelvis i forbindelse med sager om både byggeri og udstykning. Disse fordele vil bortfalde, når matrikelmyndigheden i kommunerne overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen. Københavns Kommune, som ejer mange ejendomme, har hidtil kunnet rekvirere ydelser hos Stadskonduktøren. Forslaget vil medføre, at de to kommuner må rekvirere matrikulært arbejde og opdeling af ejendomme i ejerlejligheder hos praktiserende landinspektører ligesom andre kommuner i landet.

De kommunale matrikelmyndigheders indtægter ved matrikulært arbejde, registrering af matrikulære forandringer og opdeling af ejerlejligheder vurderes i de seneste år, hvor der har været meget høj aktivitet for så vidt angår byggeri og udstykning m.m., at overstige udgifterne, således at det samlet set giver et mindre overskud. Set over en længere årrække vurderes der samlet set at have været balance mellem de kommunale matrikelmyndigheders indtægter og udgifter.

Ved matrikelmyndighederne i Københavns og Frederiksberg kommuner er ca. 31,5 årsværk beskæftiget med matrikulært arbejde, matrikulære registreringer og opdeling i ejerlejligheder. Når de opgaver, som de hidtil har udført, overgår til praktiserende landinspektører og Kort- og Matrikelstyrelsen, må det antages, at nogle af de ansatte ved kommunerne kan finde beskæftigelse i private landinspektørvirksomheder eller ved andre offentlige myndigheder.

Af de ansatte ved matrikelmyndigheden ved Københavns og Frederiksberg kommuner er omkring tjenestemænd, som udfører opgaver vedrørende matrikulære arbejder og tænkes som nævnt i afsnit 4.2 at overgå til ansættelse ved Kort- og Matrikelstyrelsen, hvor de vil kunne udføre tilsvarende opgaver med matrikulære registreringer. Overførslen af de kommunale matrikelmyndigheder til Kort- og Matrikelstyrelsen vil i øvrigt ikke indebære, at der overføres personale fra kommunerne til styrelsen, men ansatte i kommunerne kan naturligvis søge ansættelse i styrelsen.

4.3. Økonomiske konsekvenser for andre kommuner og regioner

Lovforslaget har ingen konsekvenser for andre kommuner end Københavns og Frederiksberg kommuner. Lovforslaget har ingen konsekvenser for regioner.

4.4. Andre administrative konsekvenser

Som nævnt i de almindelige bemærkninger under afsnit 3.1 medfører forslaget også, at bestemmelsen i § 26, stk. 3, i bekendtgørelse om tinglysning i tingbogen skal ophæves. Efter denne bestemmelse skal visse dokumenter om opdeling i ejerlejligheder i Københavns og Frederiksberg kommuner være attesterede af henholdsvis Stadskonduktøren og Stadslandinspektøren. Bestemmelserne i bygningsreglementets afsnit 1.3, stk. 12, og pkt. 1.2.4 i bygningsreglement for småhuse skal, som også nævnt tidligere, ophæves. Efter disse bestemmelser afgives attester om et grundstykkets størrelse eller et byggeris afsætning i de to kommuner af Stadskonduktøren eller Stadslandinspektøren.

Udover de kommunale matrikelmyndigheders eneret til at udføre matrikulært arbejde vedrører forslaget matrikelmyndighedernes eneret til at udføre andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør. Disse andre arbejder omfatter først og fremmest opdeling af ejendomme i ejerlejligheder.

Opdeling af ejendomme i ejerlejligheder godkendes og registreres ikke af den offentlige forvaltning. Derimod påses det ved tinglysning af dokumenter om opdeling i ejerlejligheder, at ejerlejlighedslovens betingelser for opdeling er opfyldt. Tinglysningskontoret ved den lokale byret påser således på grundlag af attester fra en landinspektør, at opdelingen kan foretages lovligt.

Lov nr. 539 af 8. juni 2006 om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (digital tinglysning) indebærer, at tinglysning for hele landet vil blive foretaget ved samme ret, Tinglysningsretten. Indførelsen af digital tinglysning ved Tinglysningsretten vil medføre, at tinglysningen som udgangspunkt foretages på samme måde for hele landet. Domstolsstyrelsen, som forestår indførelsen af digital tinglysning, er bekendt med de særlige samarbejdsaftaler vedrørende ejerlejligheder mellem Københavns Byret og Stadskonduktørembedet og mellem Stadslandinspektøren og Retten på Frederiksberg. Aftalerne vil blive taget i betragtning i forbindelse med indførelsen af digital tinglysning. Indførelsen af digital tinglysning vil således medføre, at lovforslaget ikke vil give anledning til særlige administrative problemer med hensyn til samarbejdsaftalerne mellem de to kommunale

matrikelmyndigheder og Københavns Byret og Retten på Frederiksberg vedrørende ejerlejligheder.

Lov nr. 539 af 8. juni 2006 om ændring af lov om tinglysning indebærer endvidere, at den geografiske placering af bygninger på lejet grund skal registreres i forbindelse med den første tinglysning af rettigheder over sådanne bygninger. Justitsministeren vil fastsætte nærmere regler herom. Disse regler vil kunne varetage de samme hensyn som samarbejdsaftalen fra 1957-58 mellem Justitsministeriet, Københavns Byret og Københavns Magistrat om bygninger på lejet grund i Københavns Kommune. Reglerne forventes at træde i kraft, mens de kommunale matrikelmyndigheder endnu består, og samarbejdet mellem stadsinspektørembedet og Københavns Byret om registreringen af bygninger på lejet grund kan derfor opretholdes, indtil de nye regler træder i kraft. Endvidere vil de kommende regler om registrering af placeringen af bygninger på lejet grund medføre, at lovforslaget ikke giver anledning til særlige administrative problemer i relation til den eksisterende, særlige ordning i Københavns Kommune.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Efter udstykningslovens § 47, stk. 2, fastsætter Borgerrepræsentationen i Københavns kommune og Frederiksberg Kommunalbestyrelse hver for sit område regler om betaling for matrikelmyndighedens forretninger. Hidtil har kommunerne ved fastsættelsen af disse priser tilstræbt et niveau, som svarer til de priser, som praktiserende landinspektører tager for tilsvarende arbejder. Den omstændighed, at arbejderne vil blive udført af praktiserende landinspektører i konkurrence, skaber mulighed for, at arbejderne kan blive udført billigere. Endvidere vil arbejderne i nogle tilfælde kunne udføres hurtigere.

For praktiserende landinspektører vil lovforslaget medføre, at det område, hvori de kan udøve deres erhverv, udvides med Københavns og Frederiksberg kommuner.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vil medføre, at borgere i Københavns og Frederiksberg kommuner, som ønsker at udstykke deres ejendomme eller foretage andre matrikulære forandringer, frit kan vælge den landinspektør, som de ønsker, skal udføre arbejdet. Sager om byggeri i forbindelse med udstykning vil

ikke som hidtil kunne behandles samlet af de kommunale myndigheder, men vil blive behandlet på samme måde som i den øvrige del af landet.

Forslaget skønnes i øvrigt ikke at ville medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været til høring hos følgende myndigheder og organisationer: Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Den danske Landinspektørforening, Praktiserende Landinspektørers Forening, Ansatte Landinspektørers Forening, Advokatrådet, Forbrugerrådet, Aalborg Universitet, Danmarks Naturfredningsforening, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Kommunernes Landsforening og Danske Regioner.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering har udtalt, at lovforslaget ikke vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Kommunernes udgifter til matrikelmyndighederne, som stort set svarer til indtægterne, vil blive reduceret og falde bort efter overgangsperioden. Gebyrer og udstykningsafgift tilfalder i fremtiden staten, hvis indtægter herved forøges ubetydeligt.	Kommunernes udgifter til matrikelmyndighederne, som stort set svarer til indtægterne, vil blive reduceret og falde bort efter overgangsperioden. Statens omkostninger ved matrikulære registreringer øges ubetydeligt. Statens udgifter ved overførsel m.m. af kommunernes matrikelarkiver udgør 5,6 mil. kr. Udgifterne som følge af, at tjenestemænd i Københavns og Frederiksberg kommuner overgår til ansættelse i staten udgør ??

Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Matrikelmyndigheden i kommunerne overføres til staten. Kort- og Matrikelstyrelsen bliver matrikelmyndighed for hele landet.	Matrikelmyndigheden i kommunerne overføres til staten.
Økonomiske konsekvenser for Erhvervslivet	Matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner udføres af praktiserende landinspektører i konkurrence som i den øvrige del af landet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for Borgerne	Sager om matrikulære arbejder m.m. udføres på samme måde i hele landet.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Udstykningslovens definition af arealoverførsel omfatter blandt andet tilfælde, hvor der overføres areal fra en samlet fast ejendom til en anden, og hvor der overføres umatrikuleret areal, som for eksempel en del af søterritoriet, til en samlet fast ejendom. Definitionen har hidtil ikke omfattet tilfælde, hvor der overføres areal fra en samlet fast ejendom til søterritoriet, men foreslås nu ændret på dette punkt af hensyn til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 5-7 om pligt til at foranledige, at det registreres i matriklen, når der fra en ejendom afgives areal på anden måde end ved naturlig fraskylning. Ændring af en ejendoms afgrænsning til søterritoriet som følge af naturlig fraskylning eller tilvækst behandles fortsat efter udstykningslovens regler om ejendomsberigtigelse, jf. lovens § 9.

Arealoverførsler, hvorved der overføres areal til søterritoriet, vil blive registreret i matriklen efter de almindelige regler i udstykningslovens § 25.

Til nr. 2

Når de særlige matrikelmyndigheder i Københavns og Frederiksberg kommuner nedlægges, vil Kort- og Matrikelstyrelsen være den eneste matrikelmyndighed i landet..

Til nr. 3

Forslaget er en følge af, at Kort- og Matrikelstyrelsen vil blive den eneste matrikelmyndighed i landet, når de kommunale matrikelmyndigheder nedlægges. Herefter vil udstykningsloven ikke skulle indeholde særlige regler for Kort- og Matrikelstyrelsen som matrikelmyndighed i en del af landet.

Til nr. 4

Som nævnt i forslagets almindelige bemærkninger ophæves eneretten for matrikelmyndighederne i Københavns og Frederiksberg kommuner til at udføre matrikulært arbejde og andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, således at sådanne arbejder ligesom i den øvrige del af landet udføres af praktiserende landinspektører i konkurrence.

Til nr. 5

Efter den foreslåede bestemmelse skal det registreres i matriklen, at et areal afgives fra en ejendom til søterritoriet på anden måde end ved naturlig fraskylning. Efter forslagets § 1, nr. 6, vil ejeren af den pågældende ejendom herefter være forpligtet til at foranledige ændringen registreret i matriklen. Opfyldes denne forpligtelse ikke, eller undlader ejeren at efterkomme et påbud efter lovens § 22 om lovliggørelse, vil forholdet kunne sanktioneres efter udstykningslovens § 48, stk. 1, ligesom andre tilfælde, hvor pligten til at foranledige nødvendige ændringer registreret i matriklen ikke opfyldes.

Til nr. 6

Ejere af arealer, der indvindes fra søterritoriet, samt parter i retsforhold, der nødvendiggør matrikulære forandringer, er efter udstykningslovens § 21, stk. 1 og 2, forpligtet til at lade ændringen registrere i matriklen. Bestemmelserne foreslås ændret således, at også ejere af ejendomme, hvorfra der afgives areal til søterritoriet på anden måde end ved naturlig fraskylning, er forpligtet til at lade ændringen registrere i matriklen. Efter udstykningslovens § 30 kan matrikelmyndigheden kun nægte at registrere ændringen, hvis lovens §§ 18-20 ikke er overholdt, hvis der ikke foreligger de oplysninger, som efter loven er nødvendige for registreringen, eller hvis afgifter eller gebyrer ikke er betalt.

Ændring af en ejendoms afgrænsning mod søterritoriet ved naturlig tilvækst eller fraskylning behandles efter udstykningslovens § 9 om ejendomsberigtigelse. Tilvækst og fraskylning ved naturens påvirkninger finder til stadighed sted, og ejere af ejendomme, som er berørt af sådanne forandringer, er ikke forpligtet til at lade forandringerne registrere i matriklen.

Tilsidesættelse af forpligtelsen efter § 21, stk. 1, til at foranledige ændringer registreret i matriklen kan sanktioneres med påbud efter lovens § 22 om ophævelse af den pågældende aftale og med bødestraf efter lovens § 48.

Med forslaget ændres udstykningslovens § 21, stk. 1, også som følge af, at de særlige matrikelmyndigheder i Københavns og Frederiksberg kommuner nedlægges.

Til nr. 7

For så vidt angår indvinding af arealer fra søterritoriet indtræder forpligtelsen til at iværksætte den matrikulære berigtigelse af den pågældende ejendomsgrænse mod søterritoriet efter udstykningslovens § 21, stk. 2, nr. 3, ved indvindingsarbejdets afslutning. Ved anlægsarbejder, hvorved der afgives areal til søterritoriet, foreslås tilsvarende, at pligten til at iværksætte den matrikulære berigtigelse indtræder ved anlægsarbejdets afslutning.

Til nr. 8

Forslaget er en følge af, at Kort- og Matrikelstyrelsen vil blive den eneste matrikelmyndighed i landet, når de kommunale matrikelmyndigheder nedlægges. Herefter vil udstykningsloven ikke skulle indeholde særlige regler for Kort- og Matrikelstyrelsen som matrikelmyndighed i en del af landet.

Til nr. 9

Bestemmelserne i § 36, stk. 4, § 37, stk. 1 og 2, samt § 40, stk. 2, tillægger Kort- Matrikelstyrelsen beføjelser i forbindelse med skelforretninger. Udstykningslovens bestemmelser om skelforretninger gælder ikke i Københavns og Frederiksberg kommuner og som nævnt i afsnit 3.2. i forslaget almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til nr. 10 foreslås disse bestemmelser at skulle gælde også i Frederiksberg Kommune, når matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen. Herefter vil Kort- og Matrikelstyrelsen være matrikelmyndighed for hele landet, og udstykningsloven vil ikke skulle indeholde særlige regler for Kort- og Matrikelstyrelsen som matrikelmyndighed i en del af landet.

Til nr. 10

Som det nærmere fremgår af afsnit 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil det være en forudsætning for, at reglerne om skelforretninger kan gælde Københavns Kommune, at der indføres særlige regler for kommunen om fordeling af omkostninger ved skelforretninger. Da der næppe

er væsentlige behov for at kunne afholde skelforretninger i København, vil det ikke være hensigtsmæssigt at indføre sådanne særlige regler, og det foreslås derfor, at reglerne om skelforretninger kun bringes til at gælde Frederiksberg Kommune.

Til nr. 11

Regler om betaling m.m. for ekspedition af matrikulære sager er hidtil blevet fastsat af miljøministeren og ikke af Kort- og Matrikelstyrelsen. Bestemmelsen bringes således i overensstemmelse med den nuværende praksis.

Til nr. 12

Bestemmelsen om, at Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommunalbestyrelse hver for sit område kan fastsætte regler om betaling m.m. for matrikelmyndighedens forretninger, foreslås ophævet som følge af, at matrikelmyndigheden i kommunerne overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen. Forslagets § 5, stk. 3, indeholder hjemmel til, at sådanne regler om betaling kan fastsættes for tiden efter lovens ikrafttræden, hvor landinspektører ansat ved de to kommuner kan fuldføre arbejder, som de kommunale matrikelmyndigheder blev rekvireret til at udføre, før lovens ikrafttræden.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget er en følge af, at de kommunale matrikelmyndigheder i Københavns og Frederiksberg kommuner nedlægges og Kort- og Matrikelstyrelsen bliver matrikelmyndighed for hele landet. Forslagets § 5, stk. 2, giver mulighed for, at kommunerne efter lovens ikrafttræden kan fuldføre matrikulært arbejde, som de hidtidige kommunale matrikelmyndigheder påbegyndte før loven trådte i kraft.

Til nr. 2

Forslaget er en følge af nedlægningen af amterne.

Til § 3

Til nr. 1

Efter § 1, stk. 1, i lov om afgift ved udstykning tilfalder afgiften ved udstykning og matrikulering i Københavns og Frederiksberg kommuner kommunerne. Begrundelsen for bestemmelsen er, at den tidligere gældende lov om udstykningsafgift ikke gjaldt i de to kommuner, og at matrikelmyndighederne medregnede et til afgiften svarende beløb i betalingen for udstykning og matrikulering, således at de samlede omkostninger herved i de to kommuner svarede nogenlunde til omkostningerne i den øvrige del af landet. Den nugældende udstykningsafgiftslov, som trådte i kraft den 1. april 1991, gælder også for Københavns og Frederiksberg kommuner, og bestemmelsen om, at afgiften i de to kommuner tilfalder kommunerne, tilsigtede at sikre, at kommunerne kunne opretholde de hidtidige indtægter ved udstykning og matrikulering.

Når matrikelmyndigheden i de to kommuner overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, vil der ikke længere være grund til, at udstykningsafgiften i de to kommuner tilfalder kommunerne. Afgiften vil herefter som afgift ved udstykning og matrikulering andre steder i landet tilfalde statskassen.

Til § 4

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2008. Dette tilgodeser hensyn til forberedelsen af overførslen af matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner til Kort- og Matrikelstyrelsen, herunder overførslen af arkivalier og tilpasning af kommunernes matrikelkort til styrelsens.

Til stk. 2

§ 2, nr. 2, som alene er en følge af, at amterne er nedlagt, bør træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 5

Til stk. 1

Som nævnt under bemærkningerne til § 1, nr. 7, foreslås, at pligten til at iværksætte matrikulær berigtigelse af, at der ved anlægsarbejder afgives areal fra en ejendom til søterritoriet, indtræder ved anlægsarbejdets afslutning. Det foreslås endvidere, at den nye regel om denne forpligtelse får virkning for anlægsarbejder, der afsluttes efter lovens ikrafttræden. For anlægsarbejder, som er afsluttet tidligere, vil det således ikke skulle registreres i matriklen, at ejendommen har afgivet areal til søterritoriet.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver mulighed for, at matrikulære arbejder og andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, som de nuværende matrikelmyndigheder i Københavns og Frederiksberg kommuner rekvireres til at udføre før lovens ikrafttræden, kan fuldføres af landinspektører, som er ansat ved kommunerne. Der nuværende personale ved de kommunale matrikelmyndigheder, kan herefter fuldføre disse arbejder. Kommunerne kan således udarbejde sager om matrikulære forandringer, mens registreringen af disse skal foretages af Kort- og Matrikelstyrelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer, at kommunerne kan opkræve betaling for arbejder, som udføres i henhold til stk. 2.

Til stk. 4

Efter denne bestemmelse kan kommunernes krav efter stk. 3 kræves forrentet efter rentelovens regler, hvis de ikke betales rettidigt.

Til stk. 5

Overførslen af matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner til Kort- og Matrikelstyrelsen indebærer, at styrelsen herefter skal anvende og vedligeholde kommunernes matrikelkort og -registre, og styrelsen skal derfor overtage kortene og registrene. Kort er ophavsretligt beskyttet efter ophavsretslovens § 1, stk. 2, mens registre kan være omfattet af beskyttelsen af rettigheder til databaser efter ophavsretslovens § 71. I den udstrækning, der er knyttet immaterielle rettigheder til de overførte kort og registre, overføres også disse rettigheder til Kort- og Matrikelstyrelsen. Kommunerne kan dog fortsat benytte kort og registre, som de

forelå ved overførslen, og Københavns og Frederiksberg kommuner må i fremtiden - ligesom andre kommuner og andre offentlige myndigheder - få data til ajourføring af kort og registre leveret af Kort- og Matrikelstyrelsen alene mod betaling af leveringsomkostningerne.

Overførslen af de kommunale matrikelmyndigheder til Kort- og Matrikelstyrelsen indebærer også, at kommunernes matrikelarkiver må overføres til styrelsen, da oplysningerne anvendes ved registrering af matrikulære forandringer. Endvidere ville det være uhensigtsmæssigt, at praktiserende landinspektører ikke i alle tilfælde kunne indhente oplysninger om opmålinger m.m. i Kort- og Matrikelstyrelsen til brug ved matrikulært arbejde. Københavns og Frederiksberg kommuner vil herefter på samme vilkår som andre kunne rekvirere kopier af de overførte arkivalier i Kort- og Matrikelstyrelsen.

Til § 6

Til stk. 1

Efter stk. 1 overgår tjenestemænd i Københavns og Frederiksberg kommuner, som er ansat til at udføre opgaver vedrørende matrikulære arbejder og andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, til ansættelse i Miljøministeriet, Kort- og Matrikelstyrelsen, på vilkår, der i øvrigt svarer til deres hidtidige vilkår. De bliver således ansat som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløven, og deres ansættelsesforhold bliver omfattet af de kollektive aftaler, der er indgået for Kort- og Matrikelstyrelsens område. Overgangen vil ikke medføre forringelser af den pensionsret, som tjenestemændene her optjent ved deres ansættelse i kommunen.

Overgangen til ansættelse ved Miljøministeriet, Kort- og Matrikelstyrelsen, vil ikke være en forflyttelse. Tjenestemændene vil således ikke kunne kræve sig afskediget med rådighedsløn eller pension som følge af selve overgangen til ansættelse i Miljøministeriet, Kort- og Matrikelstyrelsen. Endvidere vil en tjenestemand kunne være forpligtet til i fremtiden at overtage en anden passende stilling inden for Miljøministeriets område, hvis stillingen ikke ændrer tjenestens karakter.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at det er Miljøministeriet, Kort- og Matrikelstyrelsen, der over for tjenestemanden er forpligtet til at udbetale tjenestemandspensionen.

Til stk. 3

Ved beregning, administration, refusion, revision m.v. af de pensioner, som skal udbetales til de overførte tjenestemænd, når de pensioneres m.v., eller når der skal udbetales ægtefælle- eller børnepension, følges de regler, som anvendes i forbindelse med kommunalreformen. Efter § 7, stk. 6, i lov nr. 539 af 24. juni 2005 om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen kan finansministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om beregning, administration, refusion m.v. af pensioner for tjenestemænd, der overføres til en anden myndighed. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 965 af 14. oktober 2005 om tjenestemandspensionsforpligtelser i forbindelse med kommunalreformen.